

Arrest

nr. X van 13 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 9 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 6 juli 2016.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 september 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X *loco* advocaat X.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en heeft zij evenmin nieuwe documenten of

bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2. In het kader van haar huidige negende asielaanvraag herhaalt verzoekster dat de mensen waarvoor zij vluchtte nog steeds op zoek zijn naar haar.

Tijdens de beoordeling van haar vorige asielaanvragen werd geoordeeld dat aan de door haar ingeroepen problemen met haar familieleden geen geloof kon gehecht worden in de door haar geschetste geografische context aangezien er geen geloof gehecht kon worden aan haar beweerde Somalische nationaliteit en beweerde verblijf in het Medina-district in Mogadishu. Zo oordeelde de Raad in het kader van haar eerste en zesde asielaanvraag (respectievelijk arrest nr. 33 315 van 28 oktober 2009 en nr. 152 868 van 18 september 2015) dat verzoeksters asielrelaas dermate vreemd is aan de Somalische realiteit dat hieruit geen enkele affiniteit blijkt met Somalië, wat haar voorgehouden Somalische afkomst geheel verzonnen doet voorkomen.

Ter ondersteuning van haar huidige asielaanvraag legt verzoekster de volgende documenten neer: (1) een

geboortecertificaat (nr. 781) op naam van F. O. O. uitgereikt door de Somali Federal Republic op 22 augustus 2008 te Mogadishu, (2) een geboortecertificaat op naam van A. F. A. uitgereikt door het OFPRA op 3 januari 2012, (3) een livret de famille op naam van A. F. uitgereikt door de République Française, (4) een Franse verblijfstitel genaamd carte de séjour temporaire op naam van A. F. A. uitgereikt op 24 oktober 2015, (5) een medisch attest op naam van O. I. F. uitgereikt op 8 maart 2016 te Brussel door Dr. Martin Caillet, (6) een Demande d'expertise médicale op naam van O. I. F. opgesteld door Constants asbl op 9 maart 2016, (7) een schrijven opgesteld door haar advocate d.d. 22 maart 2016, (8) 10 persoonlijke getuigenissen van personen die verzoeksters Somalische nationaliteit bevestigen, (9) een verklaring van IOM opgesteld op 28 oktober 2015 die stelt dat haar vrijwillige terugkeer naar Somalië om operationele redenen niet uitgevoerd kan worden, (10) een verklaring van haar sociaal assistente opgesteld op 29 oktober 2015, (11) een medisch attest op naam van O. I. F. opgesteld te Brussel op 28 december 2015 door Dr. Kathy Buelens, (12) een nationaliteitsverklaring op naam van F. O. I. uitgereikt door de Somalische ambassade in Brussel op 31 maart 2015, (13) een aangifte van geboorte op naam van F. O. I. uitgereikt door de Somalische ambassade in Brussel op 29 januari 2013 en (14) een legalisatie van de handtekening van Chef Protocol Attaché A.W. Ahmed Warsame Omar opgesteld te Brussel op 2 april 2015.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond

bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. De Raad wijst er vooreerst op dat aangezien reeds in het kader van verzoeksters vorige asielaanvragen werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van haar beweerde Somalische nationaliteit en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoekster naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die haar geloofwaardigheid kunnen herstellen, dient te worden besloten dat verzoekster nog steeds geen reëel zicht biedt op haar verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien waardoor zij de asielinstanties verhindert zich een juist beeld te vormen over haar werkelijke nood aan internationale bescherming.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het volharden in haar Somalische nationaliteit, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee zij echter deze vaststellingen niet weerlegt, noch ontkracht.

In de mater verzoekster onder verwijzing van arrest Singh/België en Mo.M/Frankrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens voorhoudt dat de door haar neergelegde documenten niet afdoende werd onderzocht, kan zij niet worden gevolgd. Zo heeft de commissaris-generaal op omstandige en correcte wijze gemotiveerd dat zij geen nieuwe elementen bijbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet:

“Wat betreft het door u voorgelegde geboortecertificaat (nr. 781) op naam van F.(...) O.(...) O.(...) uitgereikt door de Somali Federal Republic op 22 augustus 2008 te Mogadishu kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. Vooreerst is het merkwaardig dat dit document werd uitgereikt op 22 augustus 2008 - dus vóór u op 11 december 2008 Mogadishu per vliegtuig zou verlaten hebben (zie beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus dd. 7 juli 2009) - hoewel u in het kader van uw eerste asielaanvraag beweerde geen documenten (identiteitsdocumenten of paspoort) in Somalië te hebben gehad (zie verklaring DVZ dd. 20 februari 2009). Daarnaast is het merkwaardig dat het door u voorgelegde geboortecertificaat - uitgereikt in 2008 - stelt dat u in het Wadajir-district (Mogadishu) woont hoewel u in het kader van uw eerste asielaanvraag niet bleek te weten dat het Medina-district (alwaar u verklaarde te wonen) voor de burgeroorlog Wadajir genaamd was en u verkeerdelijk verklaarde dat het Wadajir-district verwijst naar een ander (verder gelegen) district dan het Medina-district (zie beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus dd. 7 juli 2009). Bovendien kan wat betreft het Somalische geboortecertificaat dat u voorlegt het volgende worden opgemerkt. Rekening houdend met het feit dat uw verklaringen over uw afkomst reeds als weinig geloofwaardig werden beoordeeld en uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat alle archieven en publieke kantoren werden vernietigd gedurende de burgeroorlog waardoor er geen archieven, kopieën of originele documenten voorhanden zijn die gebruikt kunnen worden als referentiemateriaal bij het opstellen van (identiteits)documenten, dient de waarde van dit stuk danig gerelativeerd te worden. Voorts blijkt dat Somalië in de ‘Corruption Perceptions Index’ op rang 175 komt van de door de niet-gouvernementele organisatie ‘Transparency international’ 175 onderzochte landen en dus - samen met Afghanistan en Noord-Korea - als het meest corrupte land ter wereld wordt gerangschikt. Ook de documenten uitgereikt door de Somalische ambassades werden onderzocht door meerdere EU landen, waaronder België en het Verenigd Koninkrijk, maar ook door onder meer Zwitserland, de Verenigde Staten en Canada. Hun bevindingen zijn gelijklopend en bevestigen naast een winstgevende privéhandel in Somalische documenten, het gemak waarmee identiteitsdocumenten kunnen worden verkregen op de ambassades. Tevens kan hieruit blijken dat de Somalische ambassades een feitelijke onbegrensde appreciatiebevoegdheid hebben om de Somalische nationaliteit toe te kennen (of in te trekken) en op basis hiervan Somalische identiteitsdocumenten uitreiken. Dit leidt volgens dezelfde informatie tot een abusief en oneigenlijk gebruik van en handel in Somalische documenten. De beoordeling van de bewijswaarde van Somalische identiteitsdocumenten dient dan ook met passende voorzichtigheid te gebeuren.

Wat betreft het door u voorgelegde geboortecertificaat op naam van A.(...) F.(...) A.(...) uitgereikt door het OFPRA op 3 januari 2012 en waarvan u beweert dat het uw neef (zoon van de zus van uw moeder)

is die in Frankrijk erkend werd als vluchteling van Somalische origine (verklaring meervoudige aanvraag dd. 29 december 2015, punt 12) kan slechts gezegd worden dat elke asielaanvraag op zijn eigen merites wordt beoordeeld. Enerzijds is er geen enkel sluitend bewijs dat aantoonde dat A.(...) F.(...) A.(...) werkelijk uw neef zou zijn en anderszijds is de Somalische nationaliteit van uw neef langs moederszijde in Frankrijk geen sluitend bewijs voor uw nationaliteit. Hetzelfde geldt voor het door u voorgelegde livret de famille op naam van Awil Farah uitgereikt door de République Française en de door u voorgelegde Franse verblijfstitel genaamd carte de séjour temporaire op naam van A.(...) F.(...) A.(...) uitgereikt op 24 oktober 2015.

Wat betreft het door u voorgelegde medisch attest op naam van Osman Ismail Fadoma uitgereikt op 8 maart 2016 te Brussel door Dr. Martin Caillet dat stelt dat u vrouwenbesnijdenis type III onderging kan het volgende gezegd worden. Enerzijds haalt u in het kader van uw negende asielaanvraag geen enkele vrees aan die u zou koesteren omwille van uw besnijdenis. Anderzijds argumenteerde u in het kader van uw zesde asielaanvraag dat u trauma's overhield aan uw besnijdenis. De RvV concludeerde in haar arrest in het kader van uw zesde asielaanvraag echter "Uit het bij het verzoekschrift gevoegde medisch attest van 16 april 2015, dat bevestigt dat verzoekster een besnijdenis type 2 heeft ondergaan in Somalië, kan niet worden afgeleid dat verzoekster over de Somalische nationaliteit zou beschikken. Verzoekster toont immers niet aan dat het ondergaan van een besnijdenis type 2 inherent verbonden is aan het hebben van de Somalische nationaliteit. Waar verzoekster in haar verzoekschrift aanvoert dat zij trauma's heeft overgehouden aan deze besnijdenis, merkt de Raad op dat verzoekster in het kader van haar huidige asielaanvraag op het Commissariaat-generaal en haar vorige vijf asielaanvragen geen melding heeft gemaakt van de ondergane besnijdenis en de daaruit volgende trauma's, van het feit dat haar vertrek uit haar beweerde geboorteland Somalië zou ingegeven zijn door de ondergane besnijdenis en de daaruit volgende trauma's of van het feit dat zij omwille van deze trauma's niet zou kunnen terugkeren naar haar beweerde geboorteland." Daarnaast blijkt dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag een medisch attest heeft voorgelegd dat stelt dat u type II werd besneden (zie informatie in administratief dossier). Wat betreft de door u voorgelegde Demande d'expertise médicale op naam van O.(...) I.(...) F.(...) opgesteld door Constants asbl op 9 maart 2016 te Brussel dient te worden opgemerkt dat de hierin beschreven medische vaststellingen geenszins afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen. Wat betreft het door u voorgelegde schrijven opgesteld door uw advocate, Jessica Rodriguez y Cantelli op 22 maart 2016 te Brussel, dient te worden opgemerkt dat de hierin aangehaalde elementen in het kader van uw diverse asielaanvragen reeds behandeld werden. Wat betreft de door u voorgelegde 10 persoonlijke getuigenissen van personen die uw Somalische nationaliteit zouden kunnen bevestigen kan gezegd worden dat u deze documenten reeds eerder heeft voorgelegd en dat telkens geargumenteed werd dat persoonlijke getuigenissen geen objectieve bewijswaarde hebben. Middels uw verklaringen heeft u uw beweerde afkomst uit Somalië niet aannemelijk kunnen maken.

Wat betreft de door u voorgelegde verklaring van IOM opgesteld op 28 oktober 2015 die stelt dat uw vrijwillige terugkeer naar Somalië om operationele redenen niet uitgevoerd kan worden kan slechts gezegd worden dat uw vraag om vrijwillig teruggestuurd te worden naar Somalië enerzijds geen bewijs is van uw Somalische nationaliteit en anderszijds aantoonde dat u schijnbaar geen vrees voor vervolging koestert bij eventuele reis naar Somalië. De door u voorgelegde verklaring van uw sociaal assistente, Jessica Hastert, opgesteld op 29 oktober 2015 te Brussel doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen aangezien hierin slechts vermeld wordt dat IOM actueel geen vrijwillige terugkeer naar Somalië organiseert. Wat betreft het door u voorgelegde medisch attest op naam van O.(...) I.(...) F.(...) opgesteld te Brussel op 28 december 2015 door Dr. Kathy Buelens kan slechts gezegd worden dat de hierin beschreven aandoeningen het voorgaande geenszins wijzigen.

Wat betreft de door u voorgelegde nationaliteitsverklaring op naam van F.(...) O.(...) I.(...) uitgereikt door de Somalische ambassade in Brussel op 31 maart 2015 en de door u voorgelegde aangifte van geboorte op naam van F.(...) O.(...) I.(...) uitgereikt door de Somalische ambassade in Brussel op 29 januari 2013 kan slechts gezegd worden dat u deze documenten reeds voorlegde in het kader van uw zesde asielaanvraag (voor het CGVS en toegevoegd aan uw verzoekschrift) en dat deze documenten reeds uitvoerig besproken werden door het CGVS en de RvV (zie arrest 152 868 van 18 september 2015). De door u voorgelegde legalisatie van de handtekening van Chef Protocol Attaché A.W. Ahmed Warsame Omar opgesteld te Brussel op 2 april 2015 doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen aangezien de RvV reeds stelde "Aldus concludeert de Raad dat de nationaliteitsverklaring en het geboortecertificaat van de Somalische ambassade te Brussel, niettegenstaande deze stukken werden uitgereikt door de Somalische ambassade naar inhoud niet de minste garanties bieden dat de daarin opgenomen gegevens correct zijn. Tenslotte, zelfs al zou verzoekster thans door de ambassade de Somalische nationaliteit zijn toegekend, dan nog toont zij niet aan waar zij voorheen verbleef en welke nationaliteit zij had voor haar ook de Somalische zou zijn toegekend" (zie arrest 152 868 van 18 september 2015)."

Behoudens diens algemene kritiek, brengt verzoekster geen concrete tegenargumenten bij die de desbetreffende vaststellingen weerleggen of ontkrachten.

Zo verzoekster haar verweer in voorliggend verzoekschrift stoelt op het feit dat zij een besneden vrouw is, en verder uitweidt over genitale vrouwenverminking, gaat zij er met dergelijk betoog volledig aan voorbij dat, gelet op haar bedrieglijke verklaringen, reeds acht asielaanvragen lang geen enkel geloof gehecht wordt aan haar Somalische nationaliteit en zij in huidige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die haar geloofwaardigheid kunnen herstellen en aantonen dat zij daadwerkelijk de Somalische nationaliteit heeft. Het gegeven dat zij besneden is, doet hieraan geen afbreuk en toont, zoals de Raad reeds in zijn arrest nr. 152 868 van 18 september 2015 oordeelde, niet aan dat zij over de Somalische nationaliteit beschikt.

Waar verzoekster opwerpt dat het in het licht van het arrest R.J. tegen Frankrijk van het EHRM het behoort dat de asielautoriteit een volledig onderzoek doet naar de impact van een dergelijke gebeurtenis dewelke ook een psychologische onderzoek behelst, zeker gezien zij medische stukken overlegt die haar psychische toestand aantonen, wijst de Raad op wat hij reeds in het kader van haar zesde asielaanvraag heeft geoordeeld in zijn arrest nr. 152 868 van 18 september 2015: "Waar verzoekster in haar verzoekschrift aanvoert dat zij trauma's heeft overgehouden aan deze besnijdenis, merkt de Raad op dat verzoekster in het kader van haar huidige asielaanvraag op het Commissariaatgeneraal en haar vorige vijf asielaanvragen geen melding heeft gemaakt van de ondergane besnijdenis en de daaruit volgende trauma's, van het feit dat haar vertrek uit haar beweerde geboorteland Somalië zou ingegeven zijn door de ondergane besnijdenis en de daaruit volgende trauma's of van het feit dat zij omwille van deze trauma's niet zou kunnen terugkeren naar haar beweerde geboorteland. Verder maakt zij niet aannemelijk dat deze besnijdenis en de hiermee gepaard gaande trauma's haar ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen, zodat bovenstaande vaststellingen onverkort blijven." De medische vaststellingen en aandoeningen zoals beschreven in de medische attesten die verzoekster in het kader van haar huidige asielaanvraag neerlegt, vermogen geen afbreuk te doen aan voorgaande vaststellingen.

Verzoeksters verwijzing in deze naar de algemene (veiligheids)situatie in Somalië, is niet dienstig vermits geen geloof wordt gehecht aan haar Somalische nationaliteit.

In zoverre verzoekster nog artikel 3 EVRM geschonden acht, wijst de Raad erop dat artikel 3 EVRM vereist dat verzoekster doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel.

5. Bijgevolg lijkt verzoekster geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 20 juni 2016, legt verzoekende partij vooreerst een nieuw document voor met een aanvullende nota, met name een attest van “Cemavie”. Verzoekende partij stelt dat het attest een verklaring biedt voor de vaststellingen in de vorige asielaanvragen, met name dat zij geen affiniteit heeft met de Somalische leefwereld. Verzoekende partij licht toe dat er in wezen geen negen asielaanvragen zijn geweest, doch slechts twee ten gronde werden behandeld zodat deze asielaanvraag kan gezien worden als haar derde asielaanvraag. Zij wijst er op dat zij aanvankelijk geen documenten kon voorleggen van haar identiteit en nationaliteit, maar dat zij ook nu bij deze asielaanvraag nieuwe documenten kan voorleggen. Het geboortecertificaat, dat zij had aangevraagd in 2008, heeft zij thans verkregen via de hulp van een vriendin. Voorts zijn er de stukken die betrekking hebben op haar neef, de zoon van haar zus, die in Frankrijk de subsidiaire bescherming heeft verkregen. De beschikking gaat niet in op de opmerking van het verzoekschrift dat het Commissariaat-generaal er blijkbaar van uit gaat dat een onbekende man toevallig de naam van verzoekende partij haar zus vermeldt als zijn moeder, en deze onbekende man in Frankrijk dan plots in contact zou komen met verzoekende partij. De medische stukken waaruit de infibulatie blijkt, alsmede de psychologische rapporten zijn een aanwijzing van verzoekende partij haar problemen in het verleden, de genitale verminking en de impact van deze verminking. Verzoekende partij wijst er op dat al deze stukken moeten onderzocht worden aangezien zij de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus. Voor het overige verwijst verzoekende partij naar de uiteenzetting in haar vraag tot horen.

Met betrekking tot verzoekende partij haar betoog dat zij ook bij deze nieuwe asielaanvraag, die zij zelf (ten onrechte) als haar derde asielaanvraag beschouwt, terwijl het in werkelijkheid haar negende betreft, nieuwe documenten kan voorleggen, zoals onder meer het geboortecertificaat aangevraagd in 2008, de stukken met betrekking tot haar neef, en de medische stukken waaruit haar infibulatie blijkt alsmede de psychologische rapporten, wijst de Raad erop dat, in tegenstelling tot wat verzoekende partij zeer algemeen lijkt voor te houden, met de door haar in het kader van onderhavige asielaanvraag neergelegde documenten wel degelijk en afdoende rekening werd gehouden en deze wel degelijk aan een onderzoek werden onderworpen. Verzoekende partij ontkracht, noch weerlegt echter hetgeen met betrekking tot die documenten in de beschikking wordt vastgesteld, met name:

“In de mater verzoekster onder verwijzing van arrest Singh/België en Mo.M/Frankrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens voorhoudt dat de door haar neergelegde documenten niet afdoende werd onderzocht, kan zij niet worden gevolgd. Zo heeft de commissaris-generaal op omstandige en correcte wijze gemotiveerd dat zij geen nieuwe elementen bijbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet:

“Wat betreft het door u voorgelegde geboortecertificaat (nr. 781) op naam van F.(...) O.(...) O.(...) uitgereikt door de Somali Federal Republic op 22 augustus 2008 te Mogadishu kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. Vooreerst is het merkwaardig dat dit document werd uitgereikt op 22 augustus 2008 - dus vóór u op 11 december 2008 Mogadishu per vliegtuig zou verlaten hebben (zie beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus dd. 7 juli 2009) - hoewel u in het kader van uw eerste asielaanvraag beweerde geen documenten (identiteitsdocumenten of paspoort) in Somalië te hebben gehad (zie verklaring DVZ dd. 20 februari

2009). Daarnaast is het merkwaardig dat het door u voorgelegde geboortecertificaat - uitgereikt in 2008 - stelt dat u in het Wadajir-district (Mogadishu) woont hoewel u in het kader van uw eerste asielaanvraag niet bleek te weten dat het Medina-district (alwaar u verklaarde te wonen) voor de burgeroorlog Wadajir genaamd was en u verkeerdelijk verklaarde dat het Wadajir-district verwijst naar een ander (verder gelegen) district dan het Medina-district (zie beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus dd. 7 juli 2009). Bovendien kan wat betreft het Somalische geboortecertificaat dat u voorlegt het volgende worden opgemerkt. Rekening houdend met het feit dat uw verklaringen over uw afkomst reeds als weinig geloofwaardig werden beoordeeld en uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat alle archieven en publieke kantoren werden vernietigd gedurende de burgeroorlog waardoor er geen archieven, kopieën of originele documenten voorhanden zijn die gebruikt kunnen worden als referentiemateriaal bij het opstellen van (identiteits)documenten, dient de waarde van dit stuk danig gerelativeerd te worden. Voorts blijkt dat Somalië in de 'Corruption Perceptions Index' op rang 175 komt van de door de niet-gouvernementele organisatie 'Transparency international' 175 onderzochte landen en dus - samen met Afghanistan en Noord-Korea - als het meest corrupte land ter wereld wordt gerangschikt. Ook de documenten uitgereikt door de Somalische ambassades werden onderzocht door meerdere EU landen, waaronder België en het Verenigd Koninkrijk, maar ook door onder meer Zwitserland, de Verenigde Staten en Canada. Hun bevindingen zijn gelijklopend en bevestigen naast een winstgevende privéhandel in Somalische documenten, het gemak waarmee identiteitsdocumenten kunnen worden verkregen op de ambassades. Tevens kan hieruit blijken dat de Somalische ambassades een feitelijke onbegrensde appreciatiebevoegdheid hebben om de Somalische nationaliteit toe te kennen (of in te trekken) en op basis hiervan Somalische identiteitsdocumenten uitreiken. Dit leidt volgens dezelfde informatie tot een abusief en oneigenlijk gebruik van en handel in Somalische documenten. De beoordeling van de bewijswaarde van Somalische identiteitsdocumenten dient dan ook met passende voorzichtigheid te gebeuren.

Wat betreft het door u voorgelegde geboortecertificaat op naam van A.(...) F.(...) A.(...) uitgereikt door het OFPRA op 3 januari 2012 en waarvan u beweert dat het uw neef (zoon van de zus van uw moeder) is die in Frankrijk erkend werd als vluchteling van Somalische origine (verklaring meervoudige aanvraag dd. 29 december 2015, punt 12) kan slechts gezegd worden dat elke asielaanvraag op zijn eigen merites wordt beoordeeld. Enerzijds is er geen enkel sluitend bewijs dat aantoonde dat A.(...) F.(...) A.(...) werkelijk uw neef zou zijn en anderzijds is de Somalische nationaliteit van uw neef langs moederszijde in Frankrijk geen sluitend bewijs voor uw nationaliteit. Hetzelfde geldt voor het door u voorgelegde livret de famille op naam van Awil Farah uitgereikt door de République Française en de door u voorgelegde Franse verblijfstitel genaamd carte de séjour temporaire op naam van A.(...) F.(...) A.(...) uitgereikt op 24 oktober 2015.

Wat betreft het door u voorgelegde medisch attest op naam van Osman Ismail Fadoma uitgereikt op 8 maart 2016 te Brussel door Dr. Martin Caillet dat stelt dat u vrouwenbesnijdenis type III onderging kan het volgende gezegd worden. Enerzijds haalt u in het kader van uw negende asielaanvraag geen enkele vrees aan die u zou koesteren omwille van uw besnijdenis. Anderzijds argumenteerde u in het kader van uw zesde asielaanvraag dat u trauma's overhield aan uw besnijdenis. De RvV concludeerde in haar arrest in het kader van uw zesde asielaanvraag echter "Uit het bij het verzoekschrift gevoegde medisch attest van 16 april 2015, dat bevestigt dat verzoekster een besnijdenis type 2 heeft ondergaan in Somalië, kan niet worden afgeleid dat verzoekster over de Somalische nationaliteit zou beschikken. Verzoekster toont immers niet aan dat het ondergaan van een besnijdenis type 2 inherent verbonden is aan het hebben van de Somalische nationaliteit. Waar verzoekster in haar verzoekschrift aanvoert dat zij trauma's heeft overgehouden aan deze besnijdenis, merkt de Raad op dat verzoekster in het kader van haar huidige asielaanvraag op het Commissariaat-generaal en haar vorige vijf asielaanvragen geen melding heeft gemaakt van de ondergane besnijdenis en de daaruit volgende trauma's, van het feit dat haar vertrek uit haar beweerde geboorteland Somalië zou ingegeven zijn door de ondergane besnijdenis en de daaruit volgende trauma's of van het feit dat zij omwille van deze trauma's niet zou kunnen terugkeren naar haar beweerde geboorteland." Daarnaast blijkt dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag een medisch attest heeft voorgelegd dat stelt dat u type II werd besneden (zie informatie in administratief dossier). Wat betreft de door u voorgelegde Demande d'expertise médicale op naam van O.(...) I.(...) F.(...) opgesteld door Constants asbl op 9 maart 2016 te Brussel dient te worden opgemerkt dat de hierin beschreven medische vaststellingen geenszins afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen. Wat betreft het door u voorgelegde schrijven opgesteld door uw advocate, Jessica Rodriguez y Cantelli op 22 maart 2016 te Brussel, dient te worden opgemerkt dat de hierin aangehaalde elementen in het kader van uw diverse asielaanvragen reeds behandeld werden. Wat betreft de door u voorgelegde 10 persoonlijke getuigenissen van personen die uw Somalische nationaliteit zouden kunnen bevestigen kan gezegd worden dat u deze documenten reeds eerder heeft voorgelegd en dat telkens geargumenteed werd dat persoonlijke getuigenissen geen objectieve

bewijswaarde hebben. Middels uw verklaringen heeft u uw beweerde afkomst uit Somalië niet aannemelijk kunnen maken.

Wat betreft de door u voorgelegde verklaring van IOM opgesteld op 28 oktober 2015 die stelt dat uw vrijwillige terugkeer naar Somalië om operationele redenen niet uitgevoerd kan worden kan slechts gezegd worden dat uw vraag om vrijwillig teruggestuurd te worden naar Somalië enerzijds geen bewijs is van uw Somalische nationaliteit en anderszijds aantoont dat u schijnbaar geen vrees voor vervolging koestert bij eventuele reis naar Somalië. De door u voorgelegde verklaring van uw sociaal assistente, Jessica Hastert, opgesteld op 29 oktober 2015 te Brussel doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen aangezien hierin slechts vermeld wordt dat IOM actueel geen vrijwillige terugkeer naar Somalië organiseert. Wat betreft het door u voorgelegde medisch attest op naam van O.(...) I.(...) F.(...) opgesteld te Brussel op 28 december 2015 door Dr. Kathy Buelens kan slechts gezegd worden dat de hierin beschreven aandoeningen het voorgaande geenszins wijzigen.

Wat betreft de door u voorgelegde nationaliteitsverklaring op naam van F.(...) O.(...) I.(...) uitgereikt door de Somalische ambassade in Brussel op 31 maart 2015 en de door u voorgelegde aangifte van geboorte op naam van F.(...) O.(...) I.(...) uitgereikt door de Somalische ambassade in Brussel op 29 januari 2013 kan slechts gezegd worden dat u deze documenten reeds voorlegde in het kader van uw zesde asielaanvraag (voor het CGVS en toegevoegd aan uw verzoekschrift) en dat deze documenten reeds uitvoerig besproken werden door het CGVS en de RvV (zie arrest 152 868 van 18 september 2015). De door u voorgelegde legalisatie van de handtekening van Chef Protocol Attaché A.W. Ahmed Warsame Omar opgesteld te Brussel op 2 april 2015 doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen aangezien de RvV reeds stelde "Aldus concludeert de Raad dat de nationaliteitsverklaring en het geboortecertificaat van de Somalische ambassade te Brussel, niettegenstaande deze stukken werden uitgereikt door de Somalische ambassade naar inhoud niet de minste garanties bieden dat de daarin opgenomen gegevens correct zijn. Tenslotte, zelfs al zou verzoekster thans door de ambassade de Somalische nationaliteit zijn toegekend, dan nog toont zij niet aan waar zij voorheen verbleef en welke nationaliteit zij had voor haar ook de Somalische zou zijn toegekend" (zie arrest 152 868 van 18 september 2015)."

Behoudens diens algemene kritiek, brengt verzoekster geen concrete tegenargumenten bij die de desbetreffende vaststellingen weerleggen of ontkrachten."

Verzoekende partij haar kritiek dat (de beschikking niet ingaat op haar opmerking in het verzoekschrift dat) het Commissariaat-generaal er blijkbaar van uit gaat dat een onbekende man toevallig de naam van verzoekende partij haar zus vermeldt als die van zijn moeder, en dat verzoekende partij dan nog eens met die onbekende persoon in Frankrijk in contact kon komen, wijzigt niets en ze brengt voor het overige geen concrete en valabele argumenten aan die vermogen afbreuk te doen aan het voorgaande. Zelfs al kan voor waar worden aangenomen dat die genaamde A.F.A. werkelijk haar neef is dan nog is de Somalische nationaliteit van verzoekende partij haar neef langs moederszijde in Frankrijk geen bewijs voor verzoekende partij haar nationaliteit. Verzoekende partij werpt hier geen ander licht op.

Met betrekking tot verzoekende partij haar betoog dat het door haar ter terechtzitting middels een aanvullende nota aangebrachte attest van "Cemavie" een verklaring biedt voor de vaststellingen in de vorige asielaanvragen, met name dat zij geen affiniteit heeft met de Somalische leefwereld, herhaalt de Raad dat eerder in het kader van haar eerste en zesde asielaanvraag respectievelijk bij 's Raads arresten nr. 33 315 van 28 oktober 2009 en nr. 152 868 van 18 september 2015 werd vastgesteld en geoordeeld dat aan verzoekende partij haar voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst geen geloof kan worden gehecht. Het door verzoekende partij in het kader van onderhavige asielaanvraag neergelegde attest van CeMAViE, een Belgisch medisch centrum voor hulp aan slachtoffers van besnijdenis, d.d. 20 juni 2016 vermag geenszins, en ze brengt voor het overige geen andere concrete elementen bij die ook maar enigszins vermogen, te tornen aan het gezag van gewijsde van die arresten. Het attest van CeMAViE bevat immers louter een weergave van verzoekende partij haar asielverklaringen, zoals zij die al talrijke malen omstandig heeft uiteengezet tijdens haar asielaanvragen, alsook de vaststellingen van een psycholoog dat verzoekende partij met complexe posttraumatische stressstoornissen te kampen heeft. In het attest wordt echter nergens melding gemaakt van, concrete vaststellingen gedaan inzake het al dan niet hebben van een (bepaalde) affiniteit in hoofde van verzoekende partij met de Somalische leefwereld, laat staan dat hierin een verklaring wordt gegeven voor het ontbreken van die affiniteit, zoals verzoekende partij op algemene wijze lijkt voor te houden en ten onrechte in het attest leest, terwijl het er nergens weergave in vindt. Het attest toont hoe dan ook niet aan dat verzoekende partij de Somalische nationaliteit heeft. Het is geenszins van aard een ander licht te werpen op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekende partij haar beweerde Somalische nationaliteit en herkomst.

Verzoekende partij brengt geen valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond, zoals onder meer de overwegingen aangaande haar besnijdenis, en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien oktober tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS